కవితా కౌముది

చిత్రాలు: రఘునాథ్ దెందుకూరి

ప్రయాణం

విజయభాను

ఎవరో ఒంటరిగా విడిచి పెట్టిన వాగులా
బండరాళ్ళపై నుండి దొర్లుతూ
మెత్తటి నురగను పుట్టిస్తూ
అలసట అనిపించినా, బడలికగా వున్నా
ఏకాంతాన్ని ఆస్వాదిస్తూ
ఒక్కోసారి బిగ్గరగా రోదిస్తూ
సాగిపోతున్నా నేను..!
నా కలల సాగరాన్ని చేరడానికి
దారిపొడవునా అవాంతరాలతో పోరాడుతూనే ఉన్నా..
నా ప్రయాణం సాగుతోంది..
అపాయకరమైన దారుల్లో సాహసాలుగా..
పూలదొంతరల తోటల్లో కమ్మని గాలిగా!
ముళ్ళదారుల్లో సైనిక కవాతుగా
కాకులు దూరని కారడవుల్లోసైతం కన్నీటి ఏరుగా
విశ్రాంతికోసం యత్నించని ఆత్మ నాది!
కడలి కెరటాల కౌగిలి చేరే వరకూ
పట్టుసడలని ఆత్మవిశ్వాసం నాది..! ***

మానవుడు

ఆనంద్ సూరంపూడి

మత్తు వదలరా..నిద్దుర మత్తువదలరా

అలల నదిలో పరవళ్ళ నాట్యం చూసావటరా!?

మౌనగీతాల గలగలల చప్పుడు విన్నావా సోదరా!?

కలల జీవితం నేర్పించే పాఠం నది చెప్పినదే కదరా

పరవళ్ళు తొక్కే శలూ, ఆలోచనలన్నీ మరి నీవేరా!

చూపు తిప్పరా, ఇక నీ గురిని మార్చరా

నది పక్కన దాగున్న నీటిగుంటను చూడవేమిరా

అందులో గీతమెక్కడ మరి నాట్యమెక్కడరా?

నీ బ్రతుకు నావ దాని గొంతులో సరిపడనే లేదురా

సరిపోయినా నీకు లోకాల అందాలను చూపించను రాదురా

కళ్ళు తెరవరా, నీ మనసుకూ నేత్రముందిరా

ఈ జీవితపు ఊపిరి శాశ్వతమ్మని ఎవరు చెప్పారురా?

ఆకులు రాలిన చెట్టు ఎదురు చూసేది ఎవరికోసమురా?

వసంతమొచ్చిన వేళన కోకిలమ్మకు నీ పిలుపనవసరమురా

వసంతమెళ్ళిన రోజు తిరిగి ఎదురుచూపు మామూలే లేరా..

నడక వదలరా, కెరటాల పరుగు త్రోవన ఉరికి చూడరా

ఏది ఆచారము, మరేది సాంప్రదాయమ్మురా?

నీ గుండె నమ్మినదాన్ని మించిన భగవద్గీత ఏదిరా?

బ్రహ్మకాలములో నీ బ్రతుకు క్షణభంగురమేలేరా

నీదే కాని జీవితంలో నీదియంటూ లేనేలేదు వినరా..

నిస్పత్తువ విడువరా, శుభోదయమ్ము గాంచరా

చీకటిలో నిద్ర నీ మెదడు శక్తినేమి చేసిందో చూసావటరా?

తృప్తి అనే క్షుద్రమాంత్రికుడి చేతిలో ఉందని తెలియలేదురా?

నీ అనుమతి లేనిదే నీ శక్తిని దోచే దమ్ము ఎవరికుందనిరా..

అగిజ్వాలల శక్తినీది..పోయి మాంత్రికుడిని దహించి రారా..

జయమ్ము నీదిరా, నీకిక భయమ్ము లేదురా

జంకు గొంకులేక ముందు సాగిపొమ్మురా

పరవళ్ళ ఉధృతిని ఆపే గోడను కట్టగలిగిన దెవడురా?

నీ మనసు ఉరుకును అడ్డుకునే గుండె ఎవడికుందిరా?

ఈ జీవితం కేవలం చిలకజోశ్యాల సాంఘికమ్ము కాదురా

ఊపిరిని వదలినా, నీ పేరును శాశ్వతమ్ము చేయరా

నిశీధిలోని మనుగడకు స్వస్తి చెప్పి కదలరా

దిగంతాలు అనంతాలు నిన్నే స్మరియించెనురా

నదీ ప్రవాహమే నీ మనోనేత్రమ్మునకిక స్ఫూర్తిరా

నీ అస్థిత్వం గురుతులు ప్రపంచానికి బహుమతిగా ఇవ్వరా

ఈ మనిషి లేని విశ్వమ్మిక మనలేదని చూపరా

ధన్య జీవుడవురా నీవు మానవుడవురా!! ***

(జిడ్డు కృష్ణమూర్తి గారి బోధనల స్ఫూర్తితో..)

తడిసిన గతం

కొండూరు ఆత్రేయ

అటకమీది అనుభవాలూ

అనుభూతులూ, ఆత్మీయతలూ

ఒళ్ళోకి జార్చాను..

కళ్ళు తడిమిన ప్రతిజ్ఞాపకం

ముంగిట్లో మరోసారి

ప్రస్తుతమై ప్రవహించింది..

అర్థించినా ఆగనివి, ఈ నాడు

మునివేళ్ళ మీద ..వెనక్కీ ముందుకీ

చెప్పినట్టు ఆడుతున్నాయి..

గతించి బాధించినా

తిరిగి ప్రసవమై, అపురూపంగా హృద్యంగా అనిపిస్తున్నాయి..

ఇంతలో..మీరు..అక్కడ!

తనివితీరా చూసే లోపే..

తడితెరల వెనక మరుగయ్యారు..

ఎందుకో పెదిమలు అదిరాయి..

చిన్నమూలుగు..వణికిన వేడి నిట్టూర్పు..

గుండెలో శూన్యం బరువుగా..

ప్రతిధ్వనించింది..!

రేగిన అలలు ఇంకా

రెప్పల తీరాలని తగులుతూనే ఉన్నాయి..

తడిసిన ప్రస్తుతం

బరువుగా తిరిగి అటకెక్కింది! ***

కాంతి పుష్పం

కొత్త ఝాన్సిలక్ష్మి

శ్వేతసౌధపు సుమవనంలో

కాంతిపుష్పం విరిసింది

కిరణకాంతులు వెలుగు రేకలు

దిక్కులంతా పరచింది..

బానిస స్వామిక భావాలన్నీ

తరతమ మానస తేడాలన్నీ

తన కాంతులతో మాయం చేస్తూ

ఓ వెలుగురేఖ మెరిసిందీ..

అన్ని మతముల సారమొకటేనని

స్నేహమొకటే సమ్మతమ్ము

నిశాంతమే మన సౌభాగ్యమని

సమత మమతల మానవత్వపు

శాంతి కిరణం వెలిసింది..

జాతి బేధం మనకు వలదని

రంగుతేడాలెంచబోకని

శ్రమయొక్కటే సాధనమ్మని

సత్యమొక్కటే గమ్యమనీ

శాంతి ప్రవచనం పలికింది..

పరహితమది కొంచెమైనా

మన అభిమతం కావాలని

ఓరిమి కూరిమి భావాలే

మన గలిగిన సూత్రాలనీ..

మనజాతి జీవన వికాసంలో

ప్రతి వ్యక్తీ భాగమనీ

ప్రగతి పథంలో పాలు పంచుకు

సంఘటితమే సౌభాగ్యమని చాటుతూ

దివ్యపరిమళం దిక్కులకద్దుతూ

తేజమలరగ నిలిచిందీ..

పులకిత హృదయాభినందనలు..!

అశేష ఆర్ద్ర నివాళులు..!!

***

రసరేఖలు

బచ్చోటి శ్రీధర్

భయము నిద్రించునప్పుడు, భయము కనులు
తెరచి వీక్షించునప్పుడు, పరుల నడుమ
భయము, మిత్రులందరి మధ్య భయము, ఎచట
కరిగిననెచట దాగిననచటె భయము

భయము నాలుగు దిక్కుల ప్రజ్వరిల్లి
అట్టహాసమ్ముగా నన్ను చుట్టు ముట్టి
భీష్మకీలల కబళించివేయునంత
పగలు రేయియు విలపింతు పరితపింతు

ఎవ్వరో వచ్చి కత్తులనెత్తుచుంద్రు
ఎవ్వరో చల్లుదురు నిప్పు రవ్వలెన్నొ
ఎవ్వరో విషాన్నమును నాకిచ్చుచుంద్రు
ఎల్లరును నన్ను నిర్జింపనెంచుచుంద్రు

అర్థరాత్రిలో భయము మిన్నంచు దాకి
కలయొ తెలివియొ నిదురయో తెలియనపుడు
గళము పెగులక కన్నీరు కార్చుచుందు
భీత గృహమునకిటుకలు పేర్చుకొందు

కారుచీకటినొకనాడు కనులు విప్పి
దృక్కులను తీక్ష్ణముగ ప్రసరించు వేళ
స్పష్టమై యొక జ్ఞానతేజస్సు తోచె
పట్టి వెన్నాడు భయము నన్వదలిపోయె

***